

חמימא, (ס"א שרי) שדי לון למהך לכל סטר. ועל דא, האי ימא יתיב בין תרי סטרי אלין, ובגינייהו קיימא, וארבין אזלין ונטלין לכל סטר.

תא חזי, פד מלפא, אתי לערסיה, בשעתא דאתפליג ליליא, רוחא דצפון אתער, דאיהו אתער חביבותא לגבי מטרוניתא, דאלמלא אתערותא דצפון, לא אתחבר מלפא בהדה, בגין דצפון שארי חביבותא, פמה דאתמר, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי ודרום חביק ברחימו דכתיב וימינו תחבקני, פדין פמה בדיחין מתערין שירתא, עד דאתי צפרא, דכתיב, (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

ובר אתי צפרא, פלהו עלאי ותתאי אמרי שירתא, וישראל פגוונא דא לתתא, דכתיב, (ישעיה ס"ב) המזפירים את יי' אל דמי לכם. אל דמי לכם לתתא דייקא. (בלילה).

בר אתפליג ליליא, אינון דתיאובתא דילהון לאדפרא תדיר לקודשא ברין הוא, לא יהבי שכיבו ללבא, וקיימין לאדפרא ליה לקודשא ברין הוא. פד סליק צפרא מקדימין לבי כנישתא, ומשבחאן ליה לקודשא ברין הוא. וכן בתר פלגות יומא. וכן בליליא, פד אתחשף ואתדבק ליליא בחשוכא, ובת שמשא. על אלין פתיב המזפירים את יי' אל דמי לכם. ודא עמא קדישא דישראל.

ועל דא, אדפר לון קדשא ברין הוא במצרים, וסליק על פרעה, אלין דלא משתככי ימא ויליליא, ומאן אינון. עורדעניא, דקלהון לא משתכך תדיר, בגין דאתקיף בעמא קדישא, דלא משתככי ימא וילילי, הקדוש שלא שוככים ימים ולילות לשבח את הקדוש ברין

הפל, וכאה רוח צפון והמים קופאים, ורוח הדרום שהיא חמימה, (מפשיה) מטילה אותם ללכת לכל צד. ועל זה הים הזה יושב בין שני הצדדים הללו, ובשבילם הוא עומד, ואניות הולכות ונוסעות לכל צד.

בא ראה, כשהמלך בא למטתו בשעה שנחלק הלילה, רוח צפון מתעוררת, שהיא מעוררת חביבות לגביה, שאלמלא רוח הצפון אין מתחבר המלך עמה, משום שמצפון מתחילה חביבות, כמו שנאמר (שיר ב) שמאלו תחת לראשי ודרום מחבק באהבה, שכתוב וימינו תחבקני. ואז פמה בדיחנים מעוררים שירה עד שבא הבקר, שכתוב (איוב לח) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

ובשבא הבקר, כל העליונים והתחתונים אומרים שירה, וישראל כמו כן למטה, שכתוב (ישעיה סב) המזפירים את ה' אל דמי לכם. אל דמי לכם למטה דוקא ובלילה.

בשנחלק הלילה, אותם שתשוקתם להזכיר תמיד את הקדוש ברין הוא, לא נותנים שנה ללב, ועומדים להזכיר את הקדוש ברין הוא. כשעולה הבקר, מקדימים לבית הכנסת ומשבחים את הקדוש ברין הוא, וכן אחר חצות היום, וכן בלילה כשנחשף ונדבק הלילה בחשף ולן השמש, ועל אלה כתוב המזפירים את ה' אל דמי לכם. וזה עם ישראל הקדוש.

ורבן הזכירם הקדוש ברין הוא במצרים ועלה על פרעה, אלו שלא שוככים יומם ולילה, ומי הם? צפרדעים, שקולם לא שוכף תמיד, משום שהחזיק בעם הקדוש שלא שוככים ימים ולילות לשבח את הקדוש ברין

לדבר זה עם זה, ומתם נשחתה  
הארץ, ומקולם היו יונקים  
וילדים קטנים מתים.

ואם תאמר, איך לא יכלו להרג  
אותם? אלא אם הרים אדם מקל  
או אבן להרג אחת, התבקעה  
ויצאו ממנה שש מתוך מעיה,  
והולכות ומקלקלות את הארץ  
עד שיהיה מהנמנע לקרב אליהם.  
בא וראה כמה נהרות, כמה  
יאורים יוצאים מתוך הים  
העליון, כשנמשכים ומפשירים  
המים ומתחלקים כמה נחלים  
לכמה צדדים, לכמה יאורים,  
לכמה נהרות. החלק של הממנה  
של צד מצרים הם המים  
המרחשים האלה, שאין לה מים  
שיוצאים מתוך הים שלא  
מוציאים דגים למיניהם.

מי הם הדגים? אותם שליחים  
בעולם ממנים לעשות את רצון  
אדונם, ממנים ברוח של חכמה.  
ועל זה שנינו, יש מים מגדלים  
חכמים, ויש מים מגדלים  
טפשים, לפי אותם נהרות  
שמתחלקים לכל הצדדים.

וכאן נהרות מצרים מגדלים בעלי  
כשפים, דגים בסוגים שונים,  
בעשר דרגות של כשפים, שכתוב  
(דברים יח) קוסם, קסמים, מעונן,  
ומנחש, ומכשף, וחובר, חבר,  
ושואל אוב, וידעוני, ודורש אל  
המתים. הרי עשרה מינים של  
חכמת המכשפים.

ובאותו זמן הושיט הקדוש ברוך  
הוא אצבע שלו ובלבל אותם  
נחלים ונהרות של מצרים, ונמנעו  
אותם הדגים של החכמה שלהם.  
אחד התהפך לדם, ואחד שהעלו  
הדגים קולות ושכל הדגים תלויים בלי  
תועלת, ולא באה עליהם רוח של  
אותן חכמות.

לשפחה ליה לקודשא בריך הוא. ולא הוה בר  
נש במצרים, דיכיל למשתעי בהדי הדדי.  
ומנייהו אתחבלת ארעא. ומקלהון הו ינוקין  
ורביין מתין.

ואי תימא הין לא יכלין לקטלא לון. אלא, אי  
ארים בר נש חוטרא, או אבנא, לקטלא  
חדא, אתבקעת, ונפקין שית מינה, מגו  
מעאה, ואזלי וטרטשי בארעא, עד דהוי,  
מתמנע למקרב בהו.

תא חזי, כמה נהרין, כמה יאורין, נפקא מגו  
ימא עלאה, פד אתמשכן ומשתרין מיא,  
ומתפלגין (דף ל' ע"ב) כמה נחליון, לכמה סטרין,  
לכמה יאורין, לכמה נהרין. וחולקא דממנא  
דסטרא דמצרים אינון מיין מרחשן אליון,  
דלית לה מיין דנפקין מגו ימא, דלא מפקי  
נונין לזינין.

מאן אינון נונין. אינון שליחו בעלמא, ממנן  
למעבד רעותא דמאריהון, ממנן ברוחא  
דחכמתא. ועל דא תנינו, אית מיין מגדליון  
חפימין. ואית מיין מגדליון טפשין. לפום  
אינון נהרין דמתחלקין לכל סטרין.

והכא נהרי דמצראי, מגדליון מארי דחרשין,  
נונין בסיטין קפיטין בעשר דרגין  
דחרשין, דכתיב, (דברים י"ח) קוסם, קסמים,  
מעונן, ומנחש, ומכשף, וחובר חבר, ושואל  
אוב, וידעוני, ודורש אל המתים. הא עשר  
זינין דחכמתא דחרשיא.

ובההוא זמנא, אושיט קדשא בריך הוא  
אצבעא דידיה, ובלבל אינון נחליון  
נהרין דמצראי, ואתמנעו אינון נונין דחכמתא  
דילהון. חד אתהפך לדמא, וחד דסליקו נונין  
קליון, (דכולהו נונין תלויין) בלא תועלתא, ולא אתי  
עלייהו רוחא דאינון חכמתן.